

НОВИНИ З УКРАЇНИ

ПОСЛАННЯ ПРЕЗИДЕНТСТВА ТЕРИТОРІЇ

План Східноєвропейської території

Президентство Східноєвропейської території: старійшина Мартіно, президент, старійшина Голден, перший радник, та старійшина Самайкін, другий радник.

буде представлено і запроваджено по всій Східноєвропейській території. Цей план побудовано на попередніх планах території у спосіб, який, як ми сподіваємося, є зрозумілим і відповідає всім унікальним обставинам кожної людини, сім'ї та філії, приходу, округу, колу і місії.

Виклад бачення

У нашому твердженні щодо бачення цього плану описується те, чого ми прагнемо досягти.

“Ми прийдемо до Христа, коли станемо і допоможемо іншим стати справжніми учнями Ісуса Христа завдяки Його Спокуті, і здобудемо світло, мир і щастя, насолоджуючись благословеннями Святого храму, та витерпимо до кінця”.

Персоналізація

Хоча ми і запрошуємо кожного члена Церкви приєднатися до інших членів Церкви й підрозділів у нашій території у цій величній справі, основним наголосом плану території є те, щоб кожна людина і сім'я могли зробити його своїм особистим планом. Усі заохочуються з молитвою обдумати свої цілі для себе і для своєї сім'ї щодо плану території.

Обіцяні благословення

Ми свідчимо, що цей план території натхненний Господом. Якщо кожен з нас з молитвою й наполегливо намагатиметься досягти цілей, які ми поставили, ми і наші сім'ї будемо благословенні. З часом наші домівки і церковні збори стануть місцями збирання, де ми станемо— і допоможемо іншим стати—справжніми учнями Ісуса Христа й здобудемо світло, мир і щастя.

Щиро Ваші,
Президентство Східноєвропейської території ■

ПРИЙДІТЬ ДО ХРИСТА

СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКА ТЕРИТОРІЯ
МІЙ ПЛАН

Ми прийдемо до Христа, коли станемо справжніми учнями Ісуса Христа й допоможемо іншим стати ними. Завдяки Його Спокуті ми отримаємо світло, мир і щастя, коли будемо насолоджуватися благословеннями святого храму й залишимося вірними нашим завітам.

Будь ласка, з молитвою визначайте і записуйте нижче конкретні дії, які допоможуть вам “Прийти до Христа”.

Зміцнювати віру в Небесного Батька та Його Сина, Ісуса Христа, і застосовувати їхні вчення у повсякденному житті

1. Щодня молитися й вивчати Писання (особливо Книгу Мормона) як особисто, так і сім'єю, і шанувати суботній день

я буду: _____

_____

_____

Залишатися вірним своїм завітам

2. Отримати діючу храмову рекомендацію і залишатися гідною

я буду: _____

_____

_____

Допомагати іншим отримувати обряди й благословення євангелії Ісуса Христа

3. Запрошувати інших до Церкви і допомагати їм відчувати Духа

я буду: _____

_____

_____

© 2017, INTELLECTUAL RESERVE, INC.

Особиста картка з планом Східноєвропейської території.

Кожного року президентство Східноєвропейської території розробляє план території з метою допомогти провідникам і членам Церкви зосередитися на найважливіших речах—кількох життєво

важливих зусиллях, які зміцнюватимуть окремих людей і сім'ї, допоможуть встановити Церкви і благословлять громади.

Цей рік не є винятком. Починаючи з 2018 року, оновлений план території

Навчайте з любов'ю

Тетяна Богдан

Київський Український кіл,
Печерський приход

Виховання дітей—це та тема, яка цікавить кожную сім'ю. Як правильно реагувати на вередування малюків? Як привчити їх до дисципліни? Як навчити їх бути відповідальними за свої вчинки? Подібні запитання постають перед кожною сімейною парою, яка прагне стати люблячими батьками. Саме тому такий великий інтерес викликала зустріч з сестрою Гертрудою Рот, яка навчала мам і татусів, а також бабусь і дідусів правильно реагувати на поведінку малих дітей. Сестра Рот—дружина президента Київського храму і служить в ньому матроною. Президент і сестра Рот родом з Австрії. До приїзду в Україну сестра Рот працювала керівником дитячого садочку для дітей з особливими потребами.

Ця зустріч не була суто церковним заходом. Узяти в ній участь могли всі бажаючі. Восени 2017 року сестра Рот провела подібну зустріч вже вдруге, оскільки перше спілкування з сімейними парами викликало неабиякий розголос. Адже її практичні поради стали у пригоді багатьом батькам. Цього разу, як і під час попередньої зустрічі, сестра Рот активно запрошувала до участі батьків, даючи їм незвичні й захоплюючі завдання. Наприклад, такі: скласти з двокольорових кубиків різні споруди. Всі,

Виступ
сестри
Рот на
семінарі.

зрозуміло, складали їх по-своєму, даючи вихід своїй фантазії. Це був яскравий приклад того, як можна творчо і неординарно підходити до вирішення різних ситуацій, а також як важливо будувати сімейні стосунки разом. Адаже співпраця у парі—одна з найважливіших запоруку успішного виховання.

Було цікаво послухати, як використовували батьки поради сестри Рот, що прозвучали на попередній зустрічі. “Якщо у дітей немає розуміння, що таке порядок,—навчала вона,—їм треба це показати на прикладі організації простору навколо них. Таким чином вони зрозуміють значення слова “порядок”. Молоді мами поділилися своїм новим досвідом у досягненні цих цілей, зокрема, в сортуванні іграшок. Вони ховали частину іграшок, даючи дітям можливість грати з тими, що залишилися. Адаже їм, за словами сестри Рот, подобається грати з одним і тим самим, тільки організовуючи це по-різному. Мама свідчили, що досягли у цьому певних успіхів: звільнили простір дитини від зайвого і поступово почали привчати до певного порядку.

Особливу увагу під час навчання сестра Рот приділила тому, як важливо підготувати дитину до дорослого життя. Якщо дитина не навчиться жити за правилами у дитячому віці, що буде з нею, коли вона виросте? Дія і наслідки—ось дві невід'ємні частини навчання. Виховання—це не чергування покарань та винагород, а можливість навчити дитину зрозуміти, що кожна її дія матиме свої наслідки. Покарання, як правило, викликає обурення та ще більший спротив. Якщо ж існуватиме чіткий зв'язок між порушенням і наслідками, тоді дитина відчує відповідальність на власному досвіді, і це буде найкориснішим придбанням для неї. Але, звичайно, за будь-яких обставин, даючи дітям пожинати плоди своїх вчинків, треба робити це з добротою і любов'ю. Також дітей треба мотивувати своїм прикладом, а не винагородами. Насправді діти хочуть бути хорошими. Якщо дитина виконала завдання—це і є для неї справжньою винагородою, адже це дає їй можливість відчувати свою цінність, відчувати свою, нехай і невеличку, перемогу. “Якщо ми дозволяємо дитині відчувати наслідки її дій, ми створюємо правдиву і реалістичну навчальну ситуацію”,—наголосила сестра Рот.

Усі присутні отримали задоволення не лише від корисної та інформаційно-насиченої програми, а й від дружньої атмосфери, яка панувала під час зустрічі. Багато наочних матеріалів і цікавих завдань спонукали до активності батьків і допомагали ефективному спілкуванню, під час якого знаходилися відповіді

на численні запитання. Наприкінці вечора пари поділилися тим, чого вони навчилися і що їм найбільше сподобалося. Серед вражень було таке: “Важливо покладатися не лише на свій розум і своє особисте бачення ситуації, а й на своє серце. Тоді ми завжди будемо бачити в нашій дитині те, що вона—улюблене дитя Бога”. ■

Гра для батьків

Конференція Товариства допомоги у Львові

Чудовий захід для сестер Товариства допомоги Львівського округу відбувся у жовтні 2017 року. Проведена конференція була першою, через те, що цей округ ще досить молодий.

Тетяна Хаба, яка була там, поділилася своїми враженнями: “Я дуже вдячна за таку конференцію для сестер. Якщо світ пропонує розваги, щоб даремно витратити свій дорогоцінний час, то на цей

зустрічі я отримала корисні знання й зрозуміла, що Господь просить нас організувати наш час розумно. Перед нами виступали сестри, у яких великі сім’ї, але вони все одно встигають багато служити та передавати іншим свій цінний досвід. Без сумніву це—найкращий приклад для мене.

Я дуже вдячна президентству Товариства допомоги округу та всім організаторам цього чудового

заходу. Дякую, що Господь так добре піклується про нас через тих, хто слухається Його. Вдячна нашим братам, які служили нам та доклали всіх зусиль, щоб відбулося справжнє духовне свято. Прикрашене приміщення, дружня невимушена й духовна атмосфера, викликали у мене такі приємні почуття, неначе я була у раю. Наші вірні серця переповнювали Святий Дух та любов Небесного Батька”. ■

Учасники конференції.

Посвятить себе Господу

Тетяна Подводова

Київський Український кіл, Печерський приход

Будучи новонаверненою у 1994 році, я звернула увагу на почуту по радіо притчу про істину. У ній розповідалося про те, що, творячи цей світ, Бог розмірковував, куди розташувати істину, до певного часу, щоб її повнота не загубилася. Він хотів сховати істину на верхівці гори, але рано чи пізно людина зможе піднятися туди й поки донесе істину іншим загубить її частину. Він хотів сховати її у глибинах морських, але рано чи пізно людина зможе опуститися туди й поки донесе істину іншим, вона стане розмитою та неточною. Він розмірковував над тим, щоб сховати її на краю землі, але рано чи пізно людина зможе дійти туди й поки донесе істину іншим частково загубить її. І тоді Бог вирішив заховати істину у серці людини. Щоб знайти істину, людині потрібно заглянути глибоко у своє серце і навчитися слухати й розуміти його, щоб присвячувати себе Богу.

Ця притча може здаватися дещо примітивною, але у ній є важливе послання про те, що нам треба навчитися присвячувати себе Богу і для цього треба зануритися у свій духовний стан, аналізувати, вивчати себе і свої почуття, виправляти у собі все, що неправильно працює всередині нас.

У Путівнику по Писаннях дається визначення слова “присвячувати”— “освячувати, робити святым або

ставати праведним. Закон посвячення є божественним принципом, за яким чоловіки і жінки добровільно присвячують свій час, таланти і майно встановленню та побудові Божого царства”.

У другому посланні до Тимофія (2:15) написано: “Силкуйся поставити себе перед Богом гідним, працівником бездоганним, що вірно навчає науки правди”. Поступово, беручи участь у роботі Небесного Батька, ми вчимося присвячувати себе Богу. Старійшина Річард А. Еванс у фільмі “Людина шукає щастя” сказав: “Життя дає вам два безцінні дари: один—це час, другий—це свобода вибору, волю витратити час за власним бажанням. І саме по цьому життю треба пройти з вірою і показати себе

Тетяна
Подводова

спроможним віддати перевагу добру, а не злу, істинному, а не хибному, тривалому щастю, а не суцільним розвагам. І ви отримаєте вашу вічну винагороду згідно зі своїм вибором”. Старійшина Д. Тодд Крістофферсон, член Кворуму Дванадцятьох Апостолів сказав: “Ці слова вказують на реальність того, що наше життя на землі—це управління [тобто розпоряджання] часом і вибором, які подаровані нам Творцем. Слово управління пов’язується у нас з Господнім законом посвячення (див., наприклад, УЗ 42:32, 53), який відіграє економічну роль, але ще більше він є застосуванням цілестіального закону в житті тут і тепер (див. УЗ 105:5). Посвятити—це відділити або присвятити щось бути священним, призначеним для святих цілей. Справжній успіх у цьому житті приходить через посвячення нашого життя, тобто нашого часу й вибору, для Божих цілей (див. Іван 17:1, 4; УЗ 19:19)” (Д. Тодд Крістофферсон, “Роздуми про життя, що присвячується”, *Ліягона*, лист. 2010).

Що допомагає нам знайти цей стан? Дозвольте поділитися з вами тим, що мені допомагає вчитися присвячувати себе Богу.

Посвятить час Богу та собі.

Помоліться і дослухайтеся до своїх почуттів. Що ви відчуваєте тут і зараз? Що турбує ваше серце? Поговоріть з Богом про це, висловлюючись щиро, без критики або нарікань. Якщо це радісні почуття, обміркуйте, які ваші потреби задоволені. Якщо це важкі почуття, знайдіть, які ваші потреби незадоволені. Потреба—це,

коли чогось не вистачає, а не гарна мрія, яку ми хочемо втілити.

Посвятіть час Священним Писанням. Ми використовуємо багато способів, вивчаючи Священні Писання. Поділюся одним з них. Читайте та зупиняйтеся на тих словах, які торкнулися вашого серця. Йдіть за посиланнями, записуючи думки й почуття, які з'являються у вас. Через деякий час перечитайте те, що ви написали і побачите відповіді на ваші запитання.

Посвятіть своє серце Богу. Згадайте обов'язки та обітниці— завіти хрищення та храмові завіти, які ви уклали з Богом. Запишіть їх та повісьте цей перелік у своїй домівці там, де б ви їх бачили. Згадайте, що ви відчували у той час. Відчуйте радість, яка наповнить вас під час цих згадувань. Чому ви раділи тоді й чому ви радієте зараз?

Посвятіть себе ближнім. Шукайте тих, кому потрібна допомога і поділіться з ними вашою любов'ю, піклуванням, підтримкою та співчуттям, які дає вам Бог. Просіть Небесного Батька допомогти вам помічати їх. Чим більше ми віддаємо духовних сил іншим, тим більше отримуємо самі. Роблячи це, ми стаємо сильнішими самі. Це закон небес, якого вчить наш Спаситель. Дайте вашому серцю потурбуватися про інших.

В Ученні і Завітах, у 78 розділі, говориться: “І послухайте пораду Того, Хто висвятив вас з висоти, Хто промовлятиме у ваші вуха слова мудрості, щоб спасіння могло бути для вас у тому, що ви представили

переді Мною, каже Господь Бог” (УЗ 78:2). Сам Господь Бог говорить нам, що Він, Той, Хто “висвятив вас з висоти” (УЗ 78:2). Але нам треба самим прийняти це висвячення, посвячуючи себе Богу. Народна мудрість проголошує: “Людина без справи, як годинник без стрілок, тікає, а час не показує”. Він говорить з нами через почуття, вплив Святого Духа. Якщо ми відгукнемося на спонукання Святого Духа та будемо діяти відповідно до них, ми

відчуємо надзвичайну радість, що сходить з небес. Програми візитного та домашнього вчителювання допомагають нам розвивати наші почуття та виявляти здатність розуміння найтонших почуттів та емоцій іншої людини. Це—емпатія. Це дар Бога. Він вміє використовувати його стосовно нас. Він допомагає нам розвивати цей дар та застосовувати його до себе та інших людей. Ця важлива риса характеру наближає нас до Бога. ■

Завжди шукайте Бога

Юлія Матушкіна

Київський Український кіл, Печерський приход

Я впевнена, що у житті кожної людини настає момент, коли необхідно поставити собі прості й одночасно складні запитання: хто я і навіщо живу, що буде зі мною після смерті, що я побачу там, за завісою, і з ким я зустрінусь.

Одного разу, вночі, я прокинулася з відчуттям, що холодило від жаху моє серце. Навколо мене була темрява та тиша. Гулко стукало у грудях серце, страх скував розум. Мені було дуже самотньо й тоскно. Тоді я стала тихо просити Бога пробачити мені, почути та спасти, тому що я дуже боялася у той момент померти.

Та ніч стала моєю “незворотною точкою”. Зрозумівши необхідність, я прийняла рішення жити з Богом і для Бога. З того часу я жодного разу не пошкодувала про своє рішення,

бо відчувала, що Небесний Батько вклав його у моє серце.

Моє життя ніколи не було легким—я виросла без батька, мама

Юлія Матушкіна

працювала на двох роботах й не мала можливості приділяти мені багато уваги. З дитинства я засвоїла для себе головний життєвий принцип— досягати всього у своєму житті мені прийдеться самій і відповідальність за всі свої поступки я також буду нести сама. Це завжди було важко, але я докладала зусилля. Докладала зусилля бути хорошою ученицею у школі, хорошою донькою, вірною подругою. Іноді сили були майже вичерпані, але я безупинно повторювала: “Уперед, ти можеш зробити все ще краще!” Впевнена, що вже тоді Бог радив мені уповільнити темп, зупинитися й обміркувати, чи у правильному напрямку я йду.

Майже двадцять років тому я вперше відкрила Біблію. За декілька місяців я прочитала її повністю. Багато не зрозуміла, але точно знала одне—у цій книзі всі відповіді на мої запитання. Зараз я вірю у Господа всім своїм серцем і всією душею, але тоді мені було дуже важко зрозуміти та прийняти багато істин та Божих заповідей. Мені шкода, що багато років я жила без Бога, без Його любові, Його віри та Його надії.

У вересні минулого року я охристілася. Цей день назавжди залишиться у моїй пам’яті, як день початку мого життя з Ним. Я вдячна Йому за все. Він спас мене, і завдяки Його Спокуті я можу бути з Ним, жити у Його любові й нести цю любов іншим людям.

Тепер, коли я є членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, я відчуваю, як сильно люблю Бога, і з кожним новим днем пізнаю Його все

більше і більше. Не бійтеся шукати лиця Господа, чутко дослухайтеся до Його голосу у вашому серці. Це таке щастя і такий великий привілей жити за Його заповідями й дотримуватися завітів, укладених з Ним у цій істинній Церкві живого Бога, живих пророків й апостолів.

Я все ще боюся смерті, але вже із зовсім інших причин—я боюся не встигнути стати настільки досконалою у Його очах, що втрачу можливість бути поряд з Ним у вічності.

Шукайте Бога завжди, дорогі брати й сестри, і не зупиняйтеся на цьому шляху. ■

УЛЮБЛЕНІ ВІРШІ ЗІ СВЯЩЕННИХ ПИСАНЬ

Будьте прикладом

Іванна П.

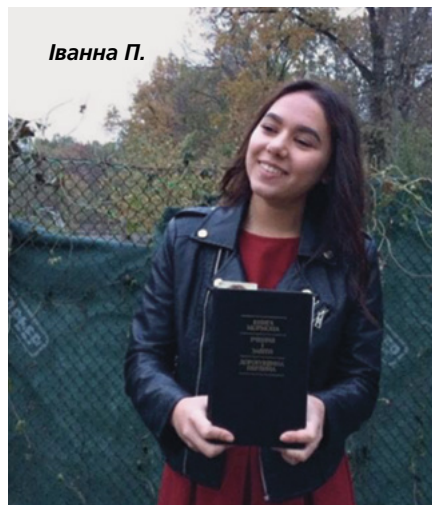
Київський Український кіл, Білоцерківська філія

Що таке темрява? Для мене це страх. Ми бродимо у темряві, не знаючи шляху. Це так само, як, наприклад, ми рухаємося незнайомою вулицею. Тоді ми можемо заблукати, йдучи не тією дорогою. У такій ситуації з нами може відбутися щось неприємне. Духовна темрява—це теж страх. Це сторона

диявола, де ми можемо бути уведеними на неправильні шляхи.

Що таке світло? Світло—це Господь. Світло є у нас, Його дітях. Тому ми повинні жити за заповідями Бога, тоді ми не будемо боятися темряви і станемо прикладом для інших. Якщо ми виконуємо заповіді, світ завжди буде з нами. У нас, у молоді, на шляху є багато спокус, але ми маємо пам’ятати, хто ми, і за будь-яких обставин повинні залишатися самі собою.

Мені 14 років, і я у Церкві з народження. Один з моїх улюблених віршів з Книги Мормона—це 1 Нефій 13:29: “[Н]адзвичайно велика кількість спотикається, так, настільки, що Сатана має велику владу над ними”. У цьому вірші розповідається про те, що ми, молодь, повинні утримуватися від різних спокус, і тоді ми не будемо спотикатися. Я знаю, що нам це важко, особливо,

Мілана Д.

ДОСВІД МОЄЇ МІСІЇ

Школа смирення та самопізнання

Михайло Трохименко

Київський Український кіл,
Печерський приход

Я мав честь служити на місії людям та Небесному Батьку в Українській Львівській місії. Щоразу, коли я згадую про те, що у мене була ця можливість, моє серце сповнюється глибокою вдячністю Богові. Багато місіонерів кажуть, що вони привезли з місії набагато більше, ніж відвезли туди, і я не виключення. Я можу лише дивуватися тому, наскільки милостивий наш Небесний Батько. Те, що він дав мені,—є невимірно більшим, ніж те, що я зробив для Його дітей.

Місія—це велика школа смирення та самопізнання. За ці два роки я зміг краще побачити самого себе в істинному дзеркалі євангелії та дорослого життя. Справжні випробування відкривають нашу істину сутність. Я, на жаль, виявив, що нахожусь дуже далеко від того духовного рівня, який я собі досить самовпевнено присвоював. І хоча моменти таких прозрінь були досить болючими, вони дали мені можливість реально оцінити свої сили, якості характеру, пріоритети та почати працювати над ними.

Коли ми зустрічали людей, які мали серйозні життєві випробування, завчені загальні фрази про євангелію, самовпевненість та ілюзія того, що я все добре знаю, просто перетворювалися у ніщо. Це було схоже, як неначе на мене вилили відро холодної води. Такі моменти змушували

коли наші друзі—не члени Церкви.

Я навчаюсь у 9 класі. У нашій школі, крім мене, є ще двоє членів нашої Церкви: мій племінник та його однокласниця, вони навчаються у 3-му класі. У моєму класі я лише одна мормонка. У мене є подруга Ліза. Вона часто зі мною відвідує наші недільні збори, буває на уроках семінарії. Їй подобається у Церкві, але вона—не член Церкви. Ми з Лізою завжди на перерві залишаємося у класі, коли наші однокласники йдуть курити у парк. Вони запрошують нас, але ми сказали, що нам це нецікаво. У нашій школі діти приймають навіть наркотики, вчителі борються з цим, але нічого не можуть змінити.

Ми часто думаємо про те, як зробити так, щоб з нами у класі на перерві залишалося більше хлопців і дівчат. Я молилася за своїх однокласників і через декілька днів до нас приєдналися ще дві наші подруги, які сказали, що з нами цікавіше.

Я знаю, що ми, члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, відрізняємося від багатьох людей тим, що дотримуємося Слова мудрості. Мені хотілося б, щоб ми були хорошим прикладом для інших. Я рада, що маю можливість відвідувати уроки семінарії, вони допомагають мені удосконалюватися. Мені дуже подобається мій клас семінарії. Завдяки заняттям я стала глибше вивчати Священні Писання, більше проводити часу зі своєю родиною, розуміючи її цінність. Я точно знаю, якщо ми дотримуємося заповідей Бога, ми не спіткнемося. ■

НАМАГАЄМОСЯ БУТИ СХОЖИМИ НА ІСУСА

Велике серце

Мілана Д.

Київський Український кіл,
Печерський приход

Мені вісім років. Я вже ходжу у школу. А два роки тому я відвідувала підготовчі курси. За виконання завдань ми отримували різні наліпки у вигляді тварин або смайликів.

Одного разу у гардеробі я побачила дівчину з моєї групи, яка була дуже засмученою. Я підійшла й запитала її, що сталося. У неї був не дуже веселий день, і ще до того вона загубила свою наліпку. Це її дуже засмутило. Я віддала їй свою, і дівчина дуже зраділа. І мені стало так радісно!

Дома я розповіла про це мамі, і вона запитала, чи мені не шкода своєї наліпки. Я відповіла, що ні, тому що дівчинці було приємно.

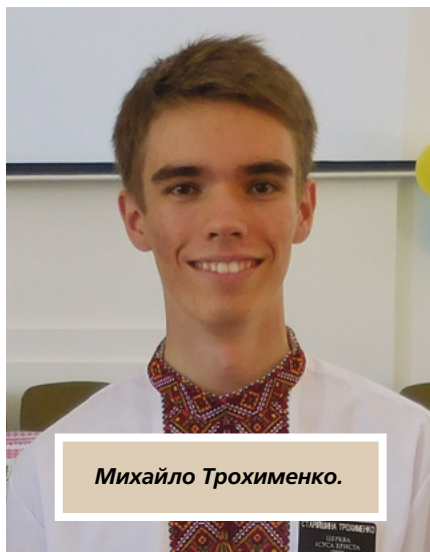
Мама Юлія: "Я добре запам'ятала одну фразу доньки, коли вона була зовсім маленькою. Якось я сказала їй: "Я тебе люблю". "А я тебе більше",—відповіла Мілана. Я запитала, чому. "Через те, що у мене велике серце",—була її відповідь. Серце у неї дійсно повне любові та ніжності, особливо до дітей, і вони це відчують. Одного разу у магазині маленька дівчинка, обхопивши шию Мілани, не хотіла йти з дитячого майданчика, хоча батьки намагалися забрати її додому.

Нам, батькам, приємно бачити у нашій доньці такі цінні якості характеру як відповідальність, працелюбство, наполегливість, витривалість, вміння прощати. Христос вчив нас розвивати їх у собі. І це чудово, що наші діти часто є для нас прикладом". ■

мене та моїх напарників замислюватися про справжню цінність тих істин, які ми проповідували. Такі моменти показували нам нашу особисту слабкість і залежність від сили Спокути Ісуса Христа. Такі моменти відкривали мені очі на те, що таке справжні проблеми, як багато глибокого болю у житті людей і як багато з них потребують допомоги не через формальне співчуття, а через живе справжнє спілкування з Богом та справжню дружню підтримку.

Я навчився більше цінувати дружбу і, вірогідно, краще зрозумів, що це таке. Я мав благословення служити з одинадцятьма напарниками. Вони та інші місіонери, з якими я служив в одній місії, були моїми найкращими вчителями. Я міг бачити, як різні якості, характерні для Спасителя, працюють у справжньому житті через приклад цих людей та їх дуже різні характери. Усвідомлюючи це чи ні, вони давали мені більше життєвих уроків просто завдяки тому, ким вони були і як вони себе поводити. Я дуже вдячний їм за це! Я також вдячний за президента нашої місії, президента Різлі, і за приклад служіння його дружини. Наші провідники дійсно були покликани на своє служіння через одкровення від Бога.

Місія—це також школа милосердя, співчуття та вірності. Коли я служив у Луцьку, у нас була можливість навчати чудових зацікавлених. Ми стали добрими друзями. Але було багато різних перепон на шляху до їхнього навернення. Жоден з них не охристився, поки я служив там, хоча кожен з них зробив багато кроків у

Михайло Трохименко.

напрямку пізнання евангелії. Іноді я міркував над тим, а що, якщо вони взагалі не охристяться? З часом я отримав відповідь на це запитання: “Навіть якщо цього не відбудеться, ти ж не припиниш спілкуватися з ними. Вони можуть бути поки що неготовими, просто будь для них другом”. Тоді я пообіцяв Небесному Батькові, що буду продовжувати служити їм все своє життя.

Я бачив, як Викуплення Спасителя працює у житті людей, які приймають Його із щирим серцем. Я бачив, як їхні обличчя змінювалися й освітлялися Духом істини. Я бачив, як їхня поведінка ставала кращою. Вони почали поводитися так добре, як не робили цього раніше, вони почали розуміти те, чого ніколи не розуміли та відчувати те, чого ніколи не відчували. Вони підійшли ближче до Спасителя й особисто для себе пізнали більше про Нього і Його план. Я вірю, що у Бога є свій розклад для кожного з нас. Господь піклується про всіх нас, і я можу продовжувати допомагати Йому у цьому.

Я отримав сильне свідчення про силу Спасителя, яка може змінювати та зміцнювати нас. Це вразило мене. З особистого прикладу я знаю, що Бог має силу змінювати наш характер. Я приїхав на місію повний страху та

невпевненості, хоча я мав свідчення. За час місії моє свідчення зміцнилося, зросла моя впевненість у власній силі, у потенціал людей і у нескінченну любов Небесного Батька.

Якщо ви розмірковуєте, чи їхати вам на місію, особливо, якщо ви молодий чоловік, не сумнівайтесь. Це у мільйони разів краще використання вашого часу, ніж що-небудь інше, що ви могли б робити. Підготуйтеся та їдьте, бо так багато людей потребують саме вашої допомоги. ■

ДО ЧИТАЧІВ

Розділ *Новини з України* видається під керівництвом Президентства території. Різні рубрики: “Місцеві новини”, “Голоси місцевих святих останніх днів”, “Улюблені вірші зі Священних Писань”, “Намагаємося бути схожими на Ісуса”, “Як я дізнався”, “Досвід моєї місії”, “Сторінки історії”, “Відгуки”—відповідають духовним потребам членів Церкви, які живуть в Україні, і формуються на основі матеріалів, що присилають з усіх місцевих місій, приходів і колу. Тому редакційна колегія розділу *Новини* запрошує вас, наших читачів, поділитися своїм унікальним духовним досвідом, надіславши інформацію щодо нього на одну з наведених далі електронних адрес: angela_lds@i.ua або kharlamovamv@ldschurch.org. Завдяки вашій активності, ми сподіваємося, що на сторінках розділу з’являться яскраві матеріали й місцеві члени Церкви зможуть дізнатися про цікаві події та заходи, про своїх братів і сестер, які живуть в інших куточках країни, про те, як вони застосовують евангелію в своєму житті. ■